

JE BŮH PROTI GAYŮM?

A další otázky ohledně sexuality,
Bible a náklonnosti ke stejnému pohlaví

Sam Allberry

JE BŮH PROTI GAYŮM?

A další otázky ohledně sexuality,
Bible a náklonnosti ke stejnému pohlaví

Sam Allberry

Nakladatelství KMS

Přeloženo z anglického originálu *Is God anti-gay?*
(*Revised and Expanded Edition*)

Copyright © Sam Allberry/The Good Book Company, 2015
All rights reserved.

Vydalo © Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2018

Biblické citace, pokud není uvedeno jinak, jsou převzaty z Českého studijního překladu © Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009 (ČSP).
Citace z Českého ekumenického překladu © Česká biblická společnost, 1985 (ČEP), a Bible 21 © Biblion, o. s., 2009 (B21), jsou v textu označeny.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné podobě elektronické ani mechanické, včetně fotokopii, nahrávek či zařízení do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

ISBN 978-80-87904-76-3

Obsah

	Úvod	5
1	Homosexualita a Boží záměr	13
2	Homosexualita a Bible	21
	<i>Partnerství s osobou stejného pohlaví je v pořádku, pokud si partneři jsou oddaní a věrní, nebo ne?</i>	35
	<i>Ježíš přece homosexualitu nikdy nezmínil, tak jak může být špatná?</i>	37
3	Homosexualita a křesťan	41
	<i>Nezaměříme se cíleně jen na některé starozákonné zákony, jež chceme považovat za platné?</i>	57
	<i>Je hříšné pociťovat náklonnost ke stejnému pohlaví?</i>	61
4	Homosexualita a církev	65
	<i>Nemohou se křesťané zkrátka shodnout na tom, že jejich názory na tuto problematiku se liší?</i>	73
	<i>Není křesťanský pohled na sexualitu nebezpečný a škodlivý?</i>	75
5	Homosexualita a okolní svět	81
	<i>Měli by se křesťané účastnit homosexuálních svateb?</i>	87
	Závěr	91
	<i>Co bych měl dělat, když se mi křesťan svěří, že je homosexuál?</i>	93

Úvod

Svou sexualitu jsem začal skutečně chápat přibližně ve stejné době, kdy jsem začal rozumět Ježíši Kristu.

Měl jsem před sebou posledních pár týdnů střední. Pomalu končilo zkouškové období a všichni jsme se těšili na dlouhé měsíce prázdnin bez učení. Bylo to skutečně náročné období. Došel jsem k několika trpkým zjištěním. Prvním bylo to, že není snadné se připravit na zkoušky, když člověk v hodinách nedává pozor. Těžko si můžete zopakovat něco, co jste dosud ani neviděli.

Druhé zjištění bylo ještě trpčí. Vždy jsem se svými přáteli navazoval úzké vztahy, ale najednou mi začalo docházet, že v tom je něco víc. I když jsem měl za sebou několik vztahů s dívkami, nikdy jsem k nim necítil tak silné pouto, jaké jsem měl s jedním nebo dvěma blízkými kamarády. Léto začalo, měl jsem méně starostí a ve svých myšlenkách jsem začal docházet ke krutému závěru: *Myslím, že jsem gay.*

Takový vývoj událostí mne vůbec netěšil. Chtěl jsem být jako všichni ostatní, zajímat se o to, o co se zajímají všichni ostatní. Chtěl jsem se koukat po dívkách jako moji kamarádi. Ale místo toho, abych se společně s kamarády zajímal o dívky, uvědomil jsem si, že se zajímám právě o své kamarády.

Právě v téhle době jsem se poprvé seznámil s několika křesťany. V sobotu odpoledne jsem pracoval v místní křesťanské kavárně, a díky tomu jsem se seznámil s několika stejně starými křesťany. Rychle jsme se spřátelili, a když jsem měl po zkouškách a neměl jsem nic jiného na práci, přijal jsem jejich pozvání na setkání mládeže v jejich sboru. Byli mi sympatičtí, a tak jsem se chtěl dozvědět něco o tom, čemu vlastně věří. Ukázalo se, že jejich poselství o Ježíši se poměrně dost liší od toho, co jsem si představoval.

Poselství, které jsem slyšel

Když Ježíš začínal veřejně kázat, řekl něco, co nás přivádí k samému jádru jeho poselství:

Po Janově uvěznění přišel Ježíš do Galileje a hlásal evangelium Boží. A říkal: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království; čiňte pokání a věřte evangeliu.“

(Marek 1,14–15)

Ježíš říká, že se přiblížilo Boží království. Ať už byl Boží plán k nápravě tohoto světa jakýkoli, právě v tu chvíli ho začal naplňovat. Tato jeho věta to celé odstartovala.

Odpovědí, kterou Ježíš chce, je **pokání a víra**.

Činit pokání znamená otočit se, změnit směr. Z toho plyne poměrně jasné a mírně nepříjemné zjištění: *Nejdeme správným směrem*. Jsme jako postarší muž, o kterém jsem nedávno četl v místních novinách: Při řízení v noci zazmatkoval a necelé dva kilometry jel na dálnici v protisměru. Naštěstí v tu dobu nebyl téměř žádný provoz, ale kdyby se to bývalo stalo ve špičce, kdy lidé jedou do práce, dopadlo by to úplně jinak.

Ježíš říká, že jdeme špatným směrem a že ranní špička Božích záměrů se blíží. Musíme změnit směr a řídit se tím, co dělá Bůh, tedy: **uvěřit evangeliu** – zprávě o tom, že skrze Ježíšovu smrt a vzkříšení se můžeme usmířit s Bohem. Ježíš nám dává možnost začít žít tak, jak to Bůh vždy zamýšlel. To je jeho poselství.

A tohle poselství platí pro všechny. Když Ježíš vstoupil na scénu, nerozděloval lidstvo do různých kategorií a neměl pro každou z nich zvláštní poselství. Jedno pro introverty, další pro extroverty. Jedno s odrážkami a tabulkami pro logicky zaměřené lidi a další vyvedené v barvách a doplněné příjemnou hudbou pro ty, kteří jsou zaměřeni citově.

Boží poselství pro gaye je stejné jako jeho poselství pro všechny. *Čiňte pokání a věřte*. Zve je stejně jako ostatní k nalezení plnosti v životě s ním a rovněž jim nabízí odpuštění a hlubokou, nádhernou, život proměňující lásku.

Náklonnost ke stejnému pohlaví vs. „gay“

Právě tohle poselství jsem slyšel, když jsem poprvé navštívil křesťanský sbor svého kamaráda, a od té doby

jsem se snažil podle něj žít. V průběhu mé životní cesty s homosexualitou se pro mne biblické křesťanství stalo úžasným zdrojem útěchy a radosti. Boží slovo ohledně této problematiky je pro mne někdy matoucí a obtížně pochopitelné. Přesto je však nesmírně a hluboce dobré. Ježíšovo evangelium je pro člověka, který zažívá náklonnost ke stejnému pohlaví, dobrou zprávou.

Použil jsem termín „náklonnost ke stejnému pohlaví“, protože je skutečně nelehké věc správně pojmenovat. V současné západní kultuře se člověk s homosexuálními sklony označuje slovem „gay“. Ze své vlastní zkušenosti však mohu říci, že tento termín v sobě často zahrnuje mnohem více než samotnou sexuální orientaci. Vztahuje se totiž rovněž k identitě a životnímu stylu dané osoby.

Když o sobě někdo říká, že je gay, případně lesba nebo bisexuál, obvykle tím kromě náklonnosti ke stejnému pohlaví vyjadřuje také to, že tato jeho sexuální preference zásadním způsobem utváří jeho osobnost. A právě proto se snažím tomu termínu vyhýbat. Hovořit o sobě jako o „někom, koho přitahuje stejné pohlaví“, je těžkopádné. Ale je to pro mne způsob, jak rozlišit, že sexuální náklonnost, kterou cítím, zásadním způsobem neurčuje mou identitu. Je součástí toho, co cítím, ale nijak zásadně se nepodílí na tom, kým jsem. Mou osobnost totiž utváří mnohem víc věcí než sexualita.

Podívejme se na jiný druh náklonnosti. Miluji maso. Talíř jídla bez plátku zvířete je pro mě zkrátka špatně. Moje láska k masu nicméně neznamená, že bych chtěl, aby si někdo myslel, že mne má primárně vnímat jako

„masožravce“. Podílí se na celkovém obrazu mé osobnosti, ale neovlivňuje to, kým v jádru jsem. Raději o sobě tedy hovořím jako o někom, kdo cítí homosexuální sklony nebo náklonnost ke stejnému pohlaví (dále zkratka NSP).

A právě v této situaci mne Ježíš zve přesně k tomu samému jako kohokoli jiného. Vezměme si další Ježíšův dobře známý výrok:

A zavolal si zástup se svými učedníky a řekl jim:
„Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.“

(Marek 8,34)

Platí to stejně pro každého z nás – „kdokoli, kdo chce“. Mým úkolem je zapřít sám sebe, vzít svůj kříž a následovat ho. K této nákladné oběti je povolán každý křesťan. Zapření sebe sama nespočívá v tom, že tu a tam upravíte své chování. Znamená to, že kvůli Ježíši řeknete „ne“ tomu nejhlubšímu vyjádření toho, kým jste. Když vezmete svůj kříž, vyjadřujete tím, že se vzdáváte svého (dosavadního) života. Odkládáte svůj život právě proto, že ve skutečnosti není váš. Náleží Ježíši. To on ho stvořil a vykoupil skrze svoji smrt.

Od té doby, co jsem o své homosexualitě začal otevřeně hovořit, mi mnoho křesťanů řeklo něco ve smyslu: „Řídit se evangeliem pro tebe musí být těžší než pro mne“, jako bych snad musel odevzdat více než oni. Ve skutečnosti však evangelium chce od *každého z nás úplně všechno*. Pokud má někdo dojem, že evangelium do jeho života zapadlo poměrně snadno, aniž by musel

nějak zásadně změnit svůj životní styl nebo směřování, je pravděpodobné, že ve skutečnosti vůbec nezačal Ježíše následovat.

A právě tak jako musíme všichni zaplatit stejnou cenu, dostane se nám i stejných požehnání. V průběhu několika posledních let boje s tímto problémem jsem si mimo jiné oblíbil tento verš:

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.

(*Matouš 11,28*)

To je překrásné zaslíbení. Ježíš předpokládá, že když jsme odkázáni sami na sebe, jsme přetíženi. Důvodem je život, který není v souladu s Bohem. Když ale přijdeme k Ježíši, nalezneme odpočinek. Ne pouze ve smyslu prolenošeného odpoledne či delšího spánku, když máme volno. Ježíš má na mysli něco mnohem hlubšího: pokoj v tom smyslu, že s Bohem žijeme tak, jak to zamýšlel – v souladu s tím, kým skutečně jsme a jak Bůh chce, abychom žili. Pokoj ve smyslu skutečně vzkvétajícího Božího lidu, tak jak jej stvořil.

Je Bůh proti gayům? *Ne.*

Ale je proti tomu, kým všichni z podstaty jsme, proti lidem, kteří žijí bez něj a sami pro sebe. Je proti našemu nedokonalému já, ať už se v našem životě projevuje jakkoli. Protože je však větší než my, lepší než my a dokáže věci, se kterými sami zápasíme, zároveň toho nedokonalého člověka v nás miluje. Miluje ho natolik, že je ochoten vzít jeho břímě, postavit se na jeho místo, očistit jej, naplnit a navždy k sobě připojit.

Život křesťana a život křesťana s NSP vyvolává řadu otázek, které se pokusím v této knize zodpovědět. To, že mám s homosexualitou vlastní zkušenost, neznamená, že mohu hovořit za všechny, kterých se tato věc týká. Za ty roky jsem poznal mnoho lidí, kterých se tato problematika dotýká velmi konkrétním způsobem. Muže i ženy, mladé i starší, věřící, ale i lidi s negativním postojem ke křesťanství, takové, kteří se mi svěřili pod podmínkou naprosté mlčenlivosti, i další, kteří se veřejně a hrdě prohlašovali za gaye. Všech těchto rozhovorů si nesmírně vážím. Někteří z těchto lidí se mnou sdíleli bolestné příběhy o tom, jak je okolí zavrhnulo (v jednom případě danou osobu vrstevníci poplivali), jiní mi vyprávěli o tom, jak zažili překvapivé přijetí. Některé případy se podobaly mé vlastní zkušenosti, jiné byly naopak velmi odlišné. Proto se nestavím do role mluvčího ostatních. Mým záměrem je pokusit se na každou z otázek podívat z pohledu Bible.

Tou vůbec první otázkou často je: „Co Bible ve skutečnosti o homosexualitě říká?“ K odpovědi se dostaneme již brzy. Ale čím více si čtu Bibli, tím více jsem přesvědčen o tom, že to, co Bible říká o sexualitě, dává větší smysl ve světle toho, co se v ní píše o sexu a manželství obecně.

A právě tady začneme...

Homosexualita a Boží záměr

Mnoho lidí má dojem, že Bible sex vlastně neschvaluje, jako by to bylo něco, na co jsme přišli za Božími zády a bez jeho plného souhlasu. Ale v 1. Mojžíšově se píše něco úplně jiného.

Bůh je ten, kdo člověka stvořil jako muže a ženu, a Bůh je ten, kdo jim přikázal, aby se „plodili a množili“ (1. Mojžíšova 1,28). Sex vymyslel Bůh. Nebyl to náš objev, ale jeho dar. A nedal nám jej se sebezapřením, jako kdyby říkal: „No tak to dělejte, když *musíte*.“ Ne, Bůh nás obdaroval způsobem rozmnožování, který není pouze funkční, ale také velice příjemný. Sex je znakem jeho dobroty.

První dvě kapitoly 1. Mojžíšovy nám ukazují, jaký je účel sexu. Představují nám příběh stvoření dvěma různými, vzájemně se doplňujícími způsoby. První kapitola tento příběh sleduje širokoúhlým objektivem, popisuje stvoření fyzického světa a veškerého života na něm. Druhá kapitola je pak zaměřena na stvoření prvního muže a ženy.

V první zmíněné kapitole Bůh stvořil lidstvo ke svému obrazu a uložil mu, aby vládlo nad zemí a veškerým tvorstvem, které na ní žije. V tomto kontextu je sexuální rozdílnost muže a ženy dána potřebou reprodukce. Druhá kapitola pak rozdíly mezi pohlavími představuje z jiného úhlu pohledu. Adam je stvořen jako první, nicméně „není pro něj dobré“, aby byl sám. Sám totiž nemůže naplnit účel, k němuž jej Bůh stvořil. Řešením je stvoření první ženy. Na rozdíl od nejrůznějších zvířat, která Adam právě pojmenoval, s ním žena dokonale ladí:

Člověk řekl: Teď je to kost z mých kostí a maso z mého masa! Bude se nazývat ženou, protože byla vzata z muže.

(1. Mojžíšova 2,23)

Je správným způsobem stejná jako on (jsou ze stejného těsta) i správným způsobem odlišná (je žena, nikoli muž). Představuje jiný příklad stejného druhu stvoření jako on – sdílí jeho podstatu, jeho poslání i jeho život samotný. Právě to, jak se navzájem *doplňují*, vede později při sexuálním spojení k hluboké jednotě:

Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a budou jedno tělo.

(1. Mojžíšova 2,24)

Prostřednictvím sexu tedy mezi mužem a ženou dochází k vyjádření a prohloubení vzájemné jednoty.

A autor tohoto textu jasně vyjadřuje, že se již nejedná pouze o Adama s Evou. Nevypráví nám o prvním